

ROZHOVOR O KŘTU A ČLENSTVÍ V CÍRKVI

36. synod na svém 3. zasedání přijal usnesení č. 28 tohoto znění:

- 1. Synod ukládá synodní radě, aby rozpracovala teze o křtu a účasti v průkopnických místech uvedené v [tisku č. 17/2](#) na str. 2 a výsledek předložila 4. zasedání 36. synodu.*
- 2. Synod zve staršovstva, seniorátní výbory a konventy k rozhovorům o průkopnických místech a nových možnostech, které se církvi nabízejí při zvěstování evangelia.*

Ad usnesení č. 28/1

Rekapitulace zadání – teze z tisku 17/2:

- a) V průkopnických místech lze vysluhovat i svátost křtu, a to za obdobných podmínek, jako ve farních sborech.
- b) Křest v průkopnickém místě se zapisuje do centrální knihy pokřtěných pro průkopnická místa, kterou povede Ústřední církevní kancelář. Každý křest musí být důsledně evidován, protože je neopakovatelný. Nejedná se však o evidenci členů církve ani těch, kteří jsou součástí společenství průkopnických míst.
- c) Lidé pokřtěni v průkopnických místech jsou při přípravě na křest pozváni a vedeni ke členství v ČCE, automaticky se ale členy ČCE ani žádného jejího farního sboru nestávají, dokud a pokud se tak nerozhodnou učinit sami. Křtem ovšem stvrzují to, že jsou součástí společenství průkopnického místa, o němž má přehled tým daného průkopnického místa.
- d) Při přijímání těch, kteří jsou součástí společenství průkopnických míst, do farních sborů se vyjádří tým daného průkopnického místa a staršovstvo daného farního sboru (srov. [čl. 2 ŘČC](#)).
- e) Pastorační odpovědnost za pokřtěné přejímá křtící kazatel, tým průkopnického místa a dané společenství.
- f) Jednotlivá společenství za průkopnická místa prohlašuje synodní rada.

Zpráva o plnění usnesení

Rozpracováním těchto tezí se, z pověření synodní rady, zabývala pracovní skupina ve složení: David Braha, Jakub Helebrant, Petr Gallus, Alexandra Jacobea, Roman Mazur, Matěj Opočenský, Pavel Pokorný. Jmenovaným děkujeme.

Pracovní skupina měla k dispozici a vzala v úvahu celý tisk 17/2 včetně zdůvodnění tezí, písemné poznámky doc. Jana Roskovce k uvedenému tisku a záznam z rozpravy na synodu.

Vidíme potřebu širší diskuse v církvi, která by vycházela z reality a současné praxe. Nakolik je skutečnosti odpovídající a nakolik je ještě funkční tradiční model farních sborů, které sdružují členy podle místa bydliště? Jaká je praxe křtů ve farních sborech a jaký smysl má členství dlouhodobě neaktivních a odcizených členů ČCE? Máme se snažit realitu napasovat na naše řady anebo máme měnit řady tak, aby poskytovaly oporu a vodítko pro současnou praxi? Otázky, které se tu otevírají, se netýkají zdaleka jen průkopnických míst.

Křest je možný jen ve společenství pokřtěných, tj. církve. A jen do církevního společenství směřuje. Křtem se pokřtěný stává členem obecné církve Kristovy a zároveň členem konkrétního společenství, v němž (do něhož) byl pokřtěn.

Domníváme se, že je možno některá společenství utvářená v rámci ČCE považovat za církevní společenství (sbor), ve srovnání s farním sborem plnohodnotná (plnící po stránce společenství tutéž funkci jako FS, ovšem odlišná institucionálním rámcem a strukturou). Mohla by to být např. studentská

společenství (kolem večerních bohoslužeb u Martina ve zdi), společenství ve střediscích Diakonie ČCE, některá průkopnická místa. Podmínkou je, aby se v těchto společenstvích dělo zvěstování, společné slavení, svědectví a služba. Pokud takové společenství splňuje kritéria církve, není důvod v něm a do něho nekřtít, a naopak je problematické odkazovat žadatele o křest na společenství jiné (farní sbor), k němuž dotyčný nemá žádný vztah.

Každé z těchto nefarních společenství by přitom muselo mít vazbu na konkrétní sbor (farní, seniorátní či povšechný), např. u střediska Diakonie ČCE spolupracující sbor, u průkopnického místa sbor vysílající. Správní orgán příslušného sboru by rozhodl, zda tomuto církevnímu společenství udělí souhlas se křtem paušálně (v tom případě je podmínkou, aby v takovém církevním společenství působil tým, nikoli jednotlivec, který bude o křtech rozhodovat), nebo bude vyslovovat souhlas s každým křtem jednotlivě.

O tom, které společenství splňuje kritéria církve, by rozhodoval synod na základě žádosti správního orgánu příslušného sboru a doporučení vyšších správních orgánů.

Pro křest v takovém společenství by platily stejné podmínky jako pro křest obecně (příprava ke křtu, vyznání víry, souhlas správního orgánu, resp. týmu).

V těchto úvahách klademe důraz na svátostný a společenstevní charakter křtu. Při křtu jde především o univerzální (katolický) rozměr křtu, účast na životě konkrétního církevního společenství, a svědectví křesťansky odpovědného života. Nic z toho nemusí být nutně spojeno s aktivním plným členstvím v ČCE.

Navrhujeme odlišit členství pokřtěných od plného členství v ČCE, jež by odpovídalo současným nárokům na člena s hlasovacím právem. Takovým plným členem ČCE by se mohl stát každý pokřtěný na základě svého vědomého rozhodnutí (žádosti). Tento typ členství by se týkal pouze farních sborů. Jen u tohoto typu členství by bylo třeba evidovat stěhování člena či ukončení jeho členství.

Tato zásadní změna by přinášela celou řadu výhod. Byla by srovnatelná data o počtu členů jednotlivých farních sborů a mohli bychom tak mít realističtější obraz o stavu církve. Odpadly by rozpaky kolem členství pokřtěných či nepokřtěných dětí a dlouhodobě neaktivních členů. Pokud bychom konfirmaci spojili s hranicí 16 let, kdy pokřtění získávají hlasovací právo, dávalo by pak smysl spojovat konfirmaci s plným členstvím v církvi.

Každé církevní společenství, v němž se křtí, by bylo povinno vést evidenci pokřtěných. Překládáme k další úvaze, zda zavést centrální registr křtů, vzhledem k tomu, že církevní společenství mohou relativně rychleji než v minulosti vznikat a zanikat.

Pozn.: Každé církevní společenství může též vést evidenci či adresář “přátel”, tj. nepokřtěných dětí či dospělých, kteří se účastní života společenství.

Ad usnesení č. 28/2

Tématem kontaktních, misijních a evangelizačních aktivit se pod shrnující hlavičkou „Průkopnictví“ dlouhodobě a systematicky zabývá **pracovní skupina synodní rady pro průkopnictví**. Aktuálně (březen 2026) pracuje ve složení Roman Mazur, Radka Hojková, Jordan Tomeš, Viktor Hojka a Jonáš Zejfart, s administrativní podporou Daniely Hamrové z oddělení výchovy a vzdělávání ÚCK.

Průběžně rozšiřujeme soubor informací na **webu o průkopnictví**: <https://prukopnictvi.e-cirkev.cz>.

Lze na něm najít např. stránku věnující se tzv. **Průkopnické cestě**, která shrnuje klíčové know-how pro průkopnická místa i aktivity, které přebíráme od našich nizozemských přátel: <https://prukopnictvi.e-cirkev.cz/prukopnicka-cesta>

Na podzim 2025 proběhl v Praze s širokým a pozitivním ohlasem **první ročník misijní konference Objevování víry**. Hlavním řečníkem byl koordinátor nizozemského průkopnického hnutí Eric Verwoerd. Většinu programových bodů jsme ovšem připravili z vlastních zdrojů, převážně ve formátu sdílení příkladů dobré praxe. Záznamy některých programů konference jsou ke zhlédnutí či poslechu zde: <https://prukopnictvi.e-cirkev.cz/akce/konference-objevovani-viry-15-11-2025>.

V březnu 2026 se konal již čtvrtý **Tréninkový den pro průkopnické týmy**, kterého se zúčastnili zástupci všech tří průkopnických míst (KáDvojka, Potravinová banka Zbraslav, NeKostel), a rovněž další zájemci, kteří o založení průkopnického místa vážně uvažují. Hlavním tématem bylo financování těchto projektů.

Ve stejném měsíci proběhl rovněž **seminář v rámci celoživotního vzdělávání kazatelů Missio Dei**, který je celý věnován novým možnostem sdílení evangelia, nejen z průkopnických zdrojů.

Tématu průkopnictví se věnovaly rovněž další **akce, setkání a konference**, obvykle za účasti někoho z pracovní skupiny pro průkopnictví.

Jsou konány rovněž **návštěvy ve sborech**, poskytovány **konzultace**, osobně či formou on-line porad.

Ve vší této činnosti plánujeme i nadále pokračovat, příp. ji podle možností dále rozšiřovat.

Mnoho aktivit se na poli sdílení evangelia odehrává samozřejmě i v **mnoha dalších sborech církve**, bez napojení na průkopnickou pracovní skupinu a podle vlastních místních not. I za ně patří Pánu Bohu i všem zaangażovaným stejně upřímný dík!

Návrh usnesení

Synodní rada předkládá synodu následující návrh usnesení:

Synod ukládá synodní radě, aby zahájila celocírkevní rozhovor o členství v ČCE na základě předloženého materiálu (tisk č. 17/3) a rozpravy na synodu.